

A Régiók Bizottsága véleménye megkülönböztetésmentesség és esélyegyenlőség, valamint a személyek közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazása

(2009/C 211/12)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- támogatja az Európai Bizottságnak azt a megújított kötelezettségvállalását, hogy új javaslatokat terjeszt elő a személyek közötti – vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli – egyenlő bánásmód elvének alkalmazására vonatkozóan, és határozottan egyetért azzal az elvvel, hogy a valláson vagy meggyőződésen, fogyatékoságon, koron, vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetésnek egy felvilágosult, az alapjogok iránt elkötelezett társadalomban nincs helye,
- úgy látja, hogy a megkülönböztetésmentesség általános érvényesítése és az egyéni jólét alapvető prioritás Európában, amely – az EU bővítési folyamata, a migráció, a társadalmi változások (így a népesség idősödése) és a családokra vonatkozó új tendenciák következtében – egyre sokszínűbbé válik,
- megismétli, hogy az esélyegyenlőség általánossá tétele csupán a helyi és regionális önkormányzatok valódi bevonása révén lehetséges; mivel ezek az önkormányzatok a fő szolgáltatók (elsősorban a közegészségügy és az oktatás, valamint a szociális szolgáltatások terén), így kulcsszerepet játszanak a sérülékeny csoportok szükségleteinek azonosításában és az azokról való tájékoztatásban,
- kiemeli, hogy minden regionális önkormányzaton belül szükség van egy jogokkal és egyenlő esélyekkel foglalkozó hatóság létrehozására, amely valamennyi, részben uniós forrásból finanszírozott regionális intézkedés esetében ellenőrzi az esélyegyenlőség elvének gyakorlati alkalmazását.

Előadó: Claudette ABELA BALDACCHINO (MT/PES) Qrendi helyi önkormányzatának polgármester-helyettese

Referenciadokumentumok

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Megkülönböztetésmentesség és esélyegyenlőség: megújított kötelezettségvállalás

COM(2008) 420 végleges

Javaslat tanácsi irányelvre a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról

COM(2008) 426 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. támogatja az Európai Bizottságnak azt a megújított kötelezettségvállalását, hogy új javaslatokat terjeszt elő a személyek közötti – vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli – egyenlő bánásmód elvének alkalmazására vonatkozóan, és határozottan egyetért azzal az elvvel, hogy a valláson vagy meggyőződésen, fogyatékoságon, koron, vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetésnek egy felvilágosult, az alapjogok iránt elkötelezett társadalomban nincs helye;

2. úgy látja, hogy a megkülönböztetésmentesség általános érvényesítése és az egyéni jólét alapvető prioritás Európában, amely – az EU bővítési folyamata, a migráció, a társadalmi változások (így a népesség idősödése) és a családokra vonatkozó új tendenciák következtében – egyre sokszínűbbé válik;

3. emlékeztet arra, hogy bár az elmúlt évtizedben jelentős előrehaladás történt a nemre, fogyatékosagra, valamint faji hovatartozásra alapuló megkülönböztetés elleni küzdelem terén, a diszkrimináció elleni védelem körét ki kell terjeszteni a 13. cikk által lefedett valamennyi területre;

4. támogatja az Európai Bizottság személyek közötti – vallásra vagy meggyőződésre, fajra, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli – egyenlő bánásmódra irányulóan megújított kötelezettségvállalását, és kiemeli, hogy ennek a közös európai alapértékek elismerésén és tiszteletben tartásán kell alapulnia;

5. rámutat, hogy mérlegelni kell, hogy a megkülönböztetésmentesség általánossá tehető-e olyan jogszabályok révén, amelyek egyrészt ésszerű megoldásokat tesznek lehetővé, másrészt pedig a politikák és eljárások összehangolt kiigazítását;

6. rámutat, hogy a figyelemfelkeltés és az oktatás, különösen a sokféleséggel kapcsolatos oktatás, fontos stratégiai eszköz, amelynek révén javíthatók a társadalmi kapcsolatok, és erősíthető a társadalmi kohézió;

7. elismeri, hogy a média központi szerepet tölt be a tárgyilagos vita elősegítésében és a sokféleségről való tájékoztatásban, és hangsúlyozza a média felelősségét a társadalmi kohézióhoz a sokféleség pozitív ábrázolásán keresztül történő ösztönzésében;

A vélemény jelentősége a helyi/regionális szint és az RB számára

8. megismétli, hogy az esélyegyenlőség általánossá tétele csupán a helyi és regionális önkormányzatok valódi bevonása révén lehetséges; mivel ezek az önkormányzatok a fő szolgáltatók (elsősorban a közegészségügy és az oktatás, valamint a szociális szolgáltatások terén), így kulcsszerepet játszanak a sérülékeny csoportok szükségleteinek azonosításában és az azokról való tájékoztatásban;

9. kiemeli, hogy minden regionális önkormányzaton belül szükség van egy jogokkal és egyenlő esélyekkel foglalkozó hatóság létrehozására, amely valamennyi, részben uniós forrásból finanszírozott regionális intézkedés esetében ellenőrzi az esélyegyenlőség elvének gyakorlati alkalmazását.

10. hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok – tekintettel a polgárokhoz való közelségükre és arra, hogy a polgárok mindennapi életének szociális és gazdasági vetületéért nagyrészt ők felelnek – megfelelő helyzetben vannak ahhoz, hogy a gyakorlatban is meg tudják valósítani a javasolt irányelvben foglalt értékeket és struktúrákat;

11. úgy véli, hogy az esélyegyenlőség általános érvényesülése és a megkülönböztetésmentesség csak a társadalom széles körében a civil szervezetekkel közösen tett erőfeszítések, valamint a kormányzás valamennyi szintjén megvalósuló integrációs politikák révén érhető el;

12. megjegyzi, hogy az egyenlő bánásmódot ösztönző hatékony és konkrét fellépésnek a közigazgatás valamennyi szintjén léteznie kell és összehangoltnak kell lennie. Elismeri ezenkívül, hogy a mediáción keresztüli párbeszéd hatásos eszköz, amelynek révén a polgárok és az intézmények olyan új társadalmi kapcsolatokat építhetnek ki, amelyek alapján valósággá válhat az egyenlő bánásmód;

Szubszidiaritás, arányosság és szabályozás

13. aláhúzza a helyi és regionális decentralizáció és szubszidiaritás kulcsszerepét a polgárok fokozott és eredményesebb részvétele szempontjából, különösen azok bevonását illetően, akik hátrányos megkülönböztetésnek vannak kitéve egyes politikák vagy programok, vagy pedig azok végrehajtása kapcsán;

14. emlékeztet arra, hogy tiszteletben kell tartani az arányosság elvét a végrehajtásra és a jogorvoslatra vonatkozó – így például a szankciók korlátozásával és a bizonyítási teherrel kapcsolatos – rendelkezések tekintetében;

15. felhívja a figyelmet arra, hogy a javaslatban nincs világosan körülhatárolva az irányelv hatásköre a kor alapján történő hátrányos megkülönböztetést illetően. Számos állami szolgáltatás és jog az életkortól függ, amelyet gyakran objektív kritériumként alkalmaznak egyrészt a jogalkotás, másrészt az igazgatás terén. Az irányelv jelenlegi szövege esetleg összetűzéshez vezethet az ilyen jellegű törvényi és adminisztratív rendelkezések, illetve az uniós rendelkezések között, és jogi konfliktust okozhat;

16. hangsúlyozza, hogy szükség van az adminisztratív terhek csökkentésére, valamint a javasolt irányelv gazdasági szereplőkre, például a kkv-kra, illetve a fogyasztókra gyakorolt hatásának figyelembevételére;

17. megjegyzi, hogy a javasolt irányelv nem kérdőjelezi meg az egyes tagállamok hatáskörét az egyház és az állam, illetve kapcsolódó intézmények és szervezetek viszonyának, valamint ezek oktatási tevékenysége tartalmának és oktatási rendszere felépítésének meghatározására, továbbá a házassági vagy családi állapot elismeréséről, a reprodukív jogokról, az örökbefogadásról vagy egyéb hasonló kérdésekről szóló jogalkotásra vonatkozóan;

A jogi keret megerősítése

18. elismeri, hogy mérlegelni kell, hogy szükség van-e erősebb uniós megkülönböztetésellenes joganyagra annak biztosítása érdekében, hogy minden Európában élő és/vagy dolgozó személy egyenlő bánásmódban és védelemben részesüljön;

19. tudomásul veszi azt a célkitűzést, mely szerint meg kell valósítani a sebezhető csoportok teljes esélyegyenlőségét a gyakorlatban az oktatás, a szociális védelem, a szociális juttatások, valamint az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén;

20. ösztönzi a fizikai bántalmazás, szexuális visszaélés, valamint kizsákmányolás tiltását célzó jogi rendelkezések végrehajtását ott, ahol az még nem történt meg;

21. úgy látja, hogy megalapozott jogi eljárásokra van szükség annak érdekében, hogy marginális helyzetük miatt a kisebbségi csoportok ne essenek áldozatul erőszaknak vagy túlkapásoknak;

22. rámutat, hogy a jogvédelem alapvető fontosságú ugyan, de megismétli, hogy célszerűbb közvetítéssel megállapodásra jutni, mivel ez az eljárás neveli és támogatja a polgárokat, az intézményeket és a szolgáltatókat pedig képessé teszi a változásra és a fejlődésre;

23. arra kéri az Európai Bizottságot és az összes többi felelős szervezet, hogy ne csak népszerűsítse és ösztönözze a mediáció intézményének alkalmazását – elsősorban a helyi és regionális szintű, társadalmi és kulturális mediációét –, hanem növelje is a szolgáltatók és alkalmazottaik kulturális kompetenciáit, különösen a közszférában;

24. rámutat, hogy az emberkereskedelem, valamint a nők és gyermekek kereskedelmi célú kizsákmányolása továbbra is széles körben jelen van számos tagállamban, és hogy a rabszolgaság e modern formája aláássa a közös európai értékeket és az alapvető emberi jogokat;

25. ismét rámutat arra, hogy hatékony intézkedésekre van szükség az ilyen elutasítandó gyakorlatokkal szembeni fellépés céljából, és a hatályos joganyag megerősítésére és hatékonyabb érvényesítésére szólít fel, valamint a megfelelő szolgáltatások és gyakorlatok alkalmazása mellett foglal állást a migránsok (főként a nők és a gyermekek) hamis migrációs lehetőségekről, illetve kizsákmányolásról való tájékoztatása érdekében. Ezenkívül szorosabb hálózatok kiépítését javasolja helyi és regionális szintű, közös megközelítések és stratégiák révén, továbbá szociális támogatás nyújtását az áldozatoknak, elsősorban független szervezeteken és szövetségeken keresztül;

26. utal arra, hogy az irányelvjavaslat 3. cikkének értelmében a megkülönböztetés tilalma a magánszektorban dolgozókra is érvényes, és értelmezési problémákat lát ebben a tekintetben, amiért szükségesnek tartja e fogalom meghatározását. Ennek során figyelembe kell venni, hogy a tulajdonjog és magánjog ehhez kapcsolódó autonómiája tagállami és közösségi szinten alkotmányjogi védelmet élvez;

27. felhívja rá a figyelmet, hogy annak kiértékelése során, hogy mi jelent aránytalanul nagy terhet, a fogyatékkal élők különféle igényeire is figyelemmel kell lenni, bármilyen is legyen – testi, intellektuális, lelki, illetve érzékszervi jellegű – a fogyatékoság jellege, valamint annak súlyossága.

A politikai eszközök megerősítése

28. emlékeztet arra, hogy a megkülönböztetésellenes jogszabályokat ötvözni kell olyan politikai eszközökkel, amelyek felveszik a harcot az egyenlőtlen bánásmóddal, a sztereotípiákkal és a becsmérlő magatartással a hátrányos megkülönböztetés különféle összetett és többszörös formáinak hatékony kezelése érdekében.

29. kiemeli, hogy a javasolt irányelvnek az esélyegyenlőség általános érvényesülésére kellene helyeznie a hangsúlyt annak érdekében, hogy a közpolitikák kidolgozásakor és azok hatásainak és következményeinek elemzésekor, illetve a figyelemfelkeltő tevékenységek során valamennyi diszkriminációfajtát figyelembe vegyék;

30. aláhúzza, hogy az esélyegyenlőségi kérdésekkel minden tervben, politikában és programban foglalkozni kell, és kiemeli, milyen fontosak az erre szolgáló eszközök, mindenekelőtt az összes érintett szereplőnek és a társadalom alulreprezentált csoportjainak a közvetlen bevonása és a velük folytatott konzultáció;

31. úgy látja, hogy a társadalmi párbeszéd – mind az európai szintű, mind pedig a nem kormányzati és egyéb reprezentatív szervezetekkel folytatott – létfontosságú a változás elősegítése szempontjából, mivel a különféle társadalmi körülmények és megoldások az ismeretek, kompetenciák és bevált gyakorlatok megosztásán keresztül azonosíthatók;

32. úgy gondolja, hogy az Európa Tanács társadalmi kohézióval foglalkozó bizottságával való együttműködés hozzájárulhat az esélyegyenlőség általános érvényesülése alapelveinek hatékony teljesüléséhez, és elismeri az Európai Bizottság és az Európa Tanács által felállított, szociális szolgáltatásokkal kapcsolatos kulturálközi kompetenciákat vizsgáló munkacsoport tevékenységét;

33. ismét felhívja a helyi és regionális önkormányzatok figyelmét a befogadás fontosságára, és hangsúlyozza azon egyedi intézkedések szerepét, amelyek méltányos, tisztességes hozzáférést biztosítanak azoknak a személyeknek és csoportoknak a számára, akiket, illetve amelyeket társadalmi kirekesztés fenyeget az árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban;

34. sürgeti a strukturális alapok keretében rendelkezésre álló eszközök hatékony mozgósítását a társadalmi integrációt megkönnyítő intézkedések alátámasztására, valamint a munkaerőpiacra való kijutás, továbbá az áruhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés és a szélesebb értelemben vett társadalmi részvétel elősegítésére;

35. támogatja azokat a figyelemfelkeltő programokat, amelyek célja az érintettek jogairól és kötelezettségeikről való tájékoztatása, továbbá a diszkrimináció és a zaklatás elleni küzdelem;

36. megjegyzi és üdvözli, hogy számos tagállamban vannak olyan, minden gyermek számára elérhető szolgálatok, amelyek feladata a gyermekek jogaikkal kapcsolatos felvilágosítása és eligazítása; arra hívja fel a tagállamokat, hogy nyújtsanak ilyen lehetőségeket a gyermekeknek, ugyanakkor rámutat arra, hogy nem mellékesen a jogok és a felelősségek közötti kapcsolatokra is oktatni kell őket;

37. amellet foglalt állást, hogy további információra van szükség a sérülékeny csoportok nehézségeiről és szükségleteiről, különösen a kísérő nélküli, kiskorú bevándorlókat, az emberkereskedelmet, a gyermekek jogait, az alacsony jövedelmű dolgozókat, illetve háztartásokat, továbbá a valláson vagy meggyőződésen, illetve szexuális irányultságon alapuló diszkriminációt illetően;

38. fontosnak látja az esélyegyenlőséggel kapcsolatos adatgyűjtést a diszkriminációra vonatkozó jelenlegi helyzet átfogó magyarázata szempontjából; támogatja, hogy közös kritériumokat dolgozzanak ki az adatgyűjtésre és -elemzésre vonatkozóan, hogy megbízható és összehasonlítható statisztikák és adatok legyenek szerezhetőek túlságosan nagy adminisztratív többletterhelés nélkül;

Célzott megközelítések kidolgozása

39. amellet foglalt állást, hogy az egyes megkülönböztetéstípusokat egyedi módon kezeljék, mivel a különböző megkülönböztetési formák egymástól jelentősen eltérőek;

40. rámutat, hogy néhány tagállam egyes polgárainak többszörös diszkriminatív akadályokkal kell küzdeniük, például a megfelelő egészségügyi ellátás hiánya miatt, a nyugdíjrendszerek és nyugdíjazási mechanizmusok terén, továbbá amiatt, hogy a modern technológiák – például az internet – használatát gátló, valódi akadályok miatt nem tudnak hozzáférni egy sor hasznos és gazdaságos termékhez és szolgáltatáshoz;

41. arra ösztönzi a köz- és magán szolgáltatókat, hogy a méltóságot megőrizve és az egyéni képességekkel arányosan biztosítsanak felhasználóbarát szolgáltatásokat, emellett nyújtsanak megfelelő tájékoztatást a technológiai szempontokról;

42. ismét kijelenti, hogy a javasolt irányelvnek erősebb védelmet kell nyújtania azon nők számára, akik nincsenek a munkaerőpiacon, mivel a szexuális zaklatás, a bántalmazás és az erőszak állandó veszélyt jelent a nők méltóságára és biztonságára nézve;

43. véleménye szerint a nemekkel kapcsolatos sztereotípiák, a formális oktatásban való részvétel strukturális és kulturális korlátai, továbbá a média és a politika magatartása következtében a nőket még mindig erősebben fenyegeti a szegénység és a társadalmi kirekesztés veszélye a nemek közötti bérszakadék, valamint az előnytelen szociális ellátás és nyugdíj jogosultság miatt;

44. jogszabályok és politikák bevezetésére szólít fel az alábbiak ellen: homofóbia (főként gyűlöletbeszéd és gyűlölet-bűncselekmények), a lakhatási szolgáltatásokhoz való hozzáférés akadályai, közvetlen diszkrimináció az egészségügyi szolgáltatásokban, továbbá zaklatás az oktatási intézményekben, valamint a foglalkoztatás és a szakképzés terén;

45. aláhúzza, hogy szükség van arra, hogy fokozzák a leszbikus, meleg, biszexuális és transzszexuális személyeknek a szélesebb társadalomba történő integrációját és bevonását;

46. javasolja a fogyatékkal élők és hátrányos helyzetűek számára bevezetett ésszerű intézkedések kiterjesztését annak érdekében, hogy javítsuk részvételi lehetőségeiket és tényleges részvételüket az oktatásban és a szakképzésben, továbbá megkönnyítsük hozzáférésüket az egészségügyi, lakhatási és közlekedési lehetőségekhez, valamint az egyéb áruhoz és szolgáltatásokhoz, és ösztönözzük őket ezek igénybe vételére, illetve elősegítsük számukra a vásárlást, valamint a szabadidős tevékenységek folytatását, és bátorítsuk őket ezek gyakorlására, mindezt pedig arányos módon, valóban egyenlő bánásmódot alkalmazva velük kapcsolatban, az indokolatlan bürokrácia és a panasztételi eljárásokkal való visszaélések elkerülésével;

47. megjegyzi, hogy a mentális egészségi problémával küzdők esetében nagyobb a veszélye a társadalmi kirekesztésnek és a sztereotípiák alapján történő megítélésnek. Ezért arra szólít fel, hogy a tagállamok szenteljének kitüntetett figyelmet ennek a csoportnak, és tegyenek nagyobb erőfeszítéseket a mentális problémákkal küzdők segítésére. Különösen fontos, hogy az ilyen problémával küzdő gyermekeket igényeiknek megfelelő segítségben részesítsék;

48. hangsúlyozza, hogy a diszkriminációtól szenvedő egyénekre és csoportokra; megfelelő figyelmet kellene fordítani – amely a szükséges támogatást is magában foglalná –, hogy enyhíteni lehessen hozzáférési és beilleszkedési nehézségeiken az oktatás, a képzés, a szabadidős tevékenységek és a kultúra terén, amelyek a társadalmi részvétel alapvető tényezői;

A többszörös diszkrimináció kezelése

49. kijelenti, hogy az európai jogalkotás során jobban figyelembe kellene venni a többszörös diszkriminációt, méghozzá elsősorban e jelenség egyértelmű meghatározása révén, az ilyen hátrányos megkülönböztetés veszélyének kitett egyének és csoportok (migránsok, különösen nők és gyermekek, roma gyermekek, kísérő nélküli kiskorúak, menedékkérők, fogyatékosok és mentális egészségi problémával küzdők, etnikai kisebbséghez tartozó idősök stb.) védelme és szükségleteik kezelése érdekében;

50. a helyi és regionális önkormányzatok keretében segített és támogatott, esélyegyenlőségi kérdésekre szakosított központok és megfigyelőközpontok felállítására hív fel, amelyek a diszkrimináció minden fajtájával képesek foglalkozni, és védelmezni a sokféle jellemzővel és többszörös identitással bíró, és így esetleg többszörös diszkriminációt elszenvedő személyek jogait, segítséget nyújtani az áldozatoknak, felméréseket végezni, továbbá a tárgyról szóló jelentéseket közzétenni, és az összes feladatot ellátni a javasolt irányelv által lefedett területeken;

A magas szintű munkalehetőséghez való hozzáférés

51. rámutat, hogy a diszkrimináció eredményeként előfordulhat, hogy az egyén nem bontakoztatja ki teljesen a benne rejlő képességeket, ami alacsony jövedelmű állások kényszerű betöltésének veszélyét rejti magában, további nehézségeket eredményezve az olyan javak és szolgáltatások megszerzésében, mint az oktatás vagy a lakhatás, szegénységet és társadalmi kirekesztést okozva;

52. továbbra is azon a véleményen van, hogy a fizetett foglalkoztatás biztosítását akadályozó tényezők is az egyenlőtlenség és a társadalmi kirekesztés fő okai között találhatók, és hogy igen gyakran a bizonytalan és alacsony jövedelmű állásokat sérülékeny helyzetű emberek töltik be, így túl fiatal, vagy túl idős munkavállalók, migránsok vagy fogyatékkal élők;

53. támogatja az önkéntes chartákat és egyéb olyan kezdeményezéseket, amelyek a vállalkozásokat megkülönböztetésmentességet és esélyegyenlőséget célzó módszerek alkalmazására ösztönzik. Ilyen például a sokféleségre történő fokozott odafigyelés a vállalkozásokban, amely nem csupán a munkaadók, hanem a munkavállalók és az ügyfelek számára is hasznos;

54. bár a megkülönböztetésmentesség és az esélyegyenlőség elve általános, a Régiók Bizottsága felhívja a figyelmet az európai gyermekek és romák különösen sérülékeny helyzetére;

A romák társadalmi integrációja

55. ismét kijelenti, hogy növelni kell a romák részvételét az oktatásban és a foglalkoztatásban, és el kell ismerni a hozzájárulásukat e téren, valamint hogy közös felelősségvállalásra van szükség annak érdekében, hogy javítsuk az árukhoz és szolgáltatásokhoz (így a lakáshoz és az egészségügyi ellátáshoz) való hozzáférést, csökkentsük esetükben a szegénység kockázatát, mérsékeljük annak veszélyét, hogy erőszakot vagy bántalmazást szenvedjenek el, és óvjuk gyermekeik egészségét, akik egyre inkább áldozatává válnak a gyermekprostitúciónak, a szexuális visszaélésnek vagy a gyermekkereskedelemnek;

56. elismeri a speciális intézkedések jelentőségét a romák elleni diszkriminatív gyakorlatok korlátozása vagy teljes eltörlése szempontjából, aminek célja a romákkal való egyenlő bánásmód ösztönzése, továbbá társadalmi integrációjuk folyamatának felgyorsítása;

57. az Európai Szociális Alap hatékony felhasználásával az alábbiak megvalósítására hív fel: építő jellegű, figyelemfelkeltő kampányok arról, hogy a társadalom számára milyen fontos a romák hozzájárulása; további munkahely-teremtési rendszerek, az olvasás- és írástudás növelésért folytatandó kampányok, a szakképzés, a közép- és felsőfokú oktatás hallgatóinak nyújtandó ösztöndíjak; valamint az ő egyedi szükségleteikről gondoskodó, olyan szolgáltatások, mint például a nők egészségügyi ellátása,

vagy egyéb, a roma gyermekek társadalmi integrációjához nélkülözhetetlen támogató tevékenységek, továbbá jól szervezett gondozási szolgáltatások és védelem, valamint (főként nyelvi) szakképzés;

58. azt ajánlja, hogy az Európai Bizottság erősítse meg az oktatás, az egészségügy, a szociális szolgáltatások és a szociális védelem terén bekövetkező nem alapú hátrányos megkülönböztetések felszámolására tett erőfeszítéseket; kéri, hogy valamennyi megkülönböztetési alappal szemben ugyanolyan szintű védelem legyen érvényben, továbbá hogy az Európai Bizottság dolgozzon ki ütemtervet ennek gyakorlati megvalósítására;

A Régiók Bizottsága ajánlása

59. az oktatásban, a foglalkoztatásban és a médiában jelen lévő sztereotípiákat az egyenlő bánásmód és a társadalmi integráció jelentős akadályának látja, és ezért ezek megszüntetését sürgeti. Biztosítani kell, hogy a gyermekek már kiskorukban megtanuljanak barátkozni az eltérő etnikai vagy vallási kisebbséghez tartozó, valamint fogyatékos társaikkal, és megtanulják elfogadni őket;

60. amellett foglal állást, hogy a javasolt irányelvben megfogalmazott ajánlásokat az érintetteknek tartott gyakorlati képzésekkel és konferenciákkal kellene kiegészíteni, hogy tájékoztassák őket minden olyan lehetőségről, amelynek révén az esélyegyenlőség általános érvényesítése hozzá tud járulni az egyenlő bánásmód eléréséhez;

61. kiemeli annak fontosságát, hogy a különböző ágazatok szakemberei (orvosok, tanárok, a média munkatársai stb.), valamint mind az egyes közigazgatási szinteken, mind a szolgáltatóiparban dolgozók képzést kapjanak a kulturaközi kompetenciák, továbbá a társadalmi és kulturális mediáció témájában annak érdekében, hogy eltöröljünk mindennemű diszkriminatív, sértő vagy érzéketlen viselkedést, megkérdőjelezzük a sztereotípiákat, továbbá fogékonyá tegyünk ezeket a szakértőket a különböző sajátosságokkal bíró személyek egyedi szükségletei iránt;

62. aggodalmát fejezi ki a férfi és női migránsok kapcsán, akiket jobban fenyeget a szegénység és a társadalmi kirekesztés veszélye a munkahelyükön őket érő kizsákmányolás miatt, és úgy véli, hogy az etnikai kisebbségek (elsősorban nyelvi készségekre történő) oktatása és szakképzése arra ösztönözné a férfi és női migránsokat, hogy jobb állásokat keressenek;

63. különösen a migráns nőkkel kapcsolatban fejezi ki aggodalmát, mivel esetükben nagy a kockázata a fizikai vagy szexuális visszaélésnek munkavégzés, házasság, vagy prostitúció keretében. Ezeket a nőket ezért tájékoztatni kell a lehetséges befogadó országokban ténylegesen létező helyzetéről és veszélyekről, hogy ne essenek embercsempészet áldozatául, védelmüket és integrációjukat pedig fokozni kell annak érdekében, hogy valóban élhessenek emberi jogaikkal;

64. azt javasolja, hogy a kísérő nélküli kiskorú bevándorlók támogatására hozzanak létre külön pénzügyi alapot, amely segítené a róluk történő gondoskodásért felelős régiókat abban, hogy ugyanolyan lehetőségeket nyújtsanak nekik, mint a többi velük egyidős gyermeknek, és integrálják őket a befogadó társadalomba, hogy így elkerüljék a kettős diszkriminációt, amelyben kiskorúként és bevándorlóként részesülhetnének;

65. rámutat, hogy a menedékkérés – gazdasági és egyéb következményekkel járó – szociális probléma, amely ezért ekként is kezelendő, elsősorban a menedékkérők – főként kiskorúak és fiatalok – társadalmi integrációjának elősegítésével, a felelősség megosztása, valamint a javakhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén biztosított egyenlő esélyek révén;

66. aktív oktatási és képzési rendszer bevezetését ösztönzi a megkülönböztetésmentesség és az esélyegyenlőség terjedésének, továbbá a lisszaboni célok teljesülésének elősegítésére, a képességek folyamatos megújításán és az egész életen át tartó tanulás melletti elköteleződésen keresztül;

67. megjegyzi, hogy az eltérő igényekkel rendelkező csoportok testre szabott támogatást tesznek szükségessé. Így például szakképzés nyújtható a romáknak, a migránsoknak és az idősebb munkanélkülieknek munkaerő-piaci integrációjuk érdekében, informatikai képzés az idősebbeknek vásárlóerejük növelésére, az olvasás- és írástudás növelésért kell kampányt folytatni a vidéki és szegény nők és gyermekek körében, valamint útmutatást kell nyújtani a fogyatékosoknak, az alacsony jövedelmű munkavállalóknak és ezek gyermekeinek;

68. kiemeli figyelemfelkeltő és felvilágosító kampányok folytatásának szükségességét, amelyek mindenkivel megismertetik a javasolt irányelv ajánlásait, tájékoztatva az érintetteket jogaikról és kötelezettségeikről, továbbá világossá kell tenni a sértettek megsegítésére irányuló konkrét intézkedéseket és eljárásokat;

69. aláhúzza, hogy az információk terjesztésével – főként azáltal, hogy kulturálisan érzékeny és társadalmi csoport-specifikus kiadványokat tesznek közzé, internetes tájékoztató kampányokat folytatnak, és konferenciákat rendeznek – mennyire fontos szerepet játszanak az esélyegyenlőséggel foglalkozó testületek és szervezetek, amelyek képviselik a hátrányos megkülönböztetés vagy egyenlőtlen bánásmód kockázatának kitett személyek érdekeit, és rámutat, hogy a tájékoztatásnak egyértelműen meghatározott csoportokat kell céloznia;

70. hangsúlyozza, hogy a javasolt irányelv végrehajtásához megfelelő emberi és pénzügyi erőforrások szükségesek (főleg a PROGRESS alpból), amennyiben valamennyi diszkriminációtípus le kívánjuk fedni;

71. arra hív fel minden regionális és helyi önkormányzatot, hogy helyi és regionális szinten támogassa a megkülönböztetésmentességet az emberi jogok tiszteletben tartásának elősegítésével, valamint a bizalom kialakításával egy olyan építő párbeszédre keresztül, amely lehetővé teszi az emberek részvételét, demokratizálja a társadalmakat, és ugyanakkor a lehető legkisebbre csökkenti a polarizációt, továbbá erősíti a társadalmi kohéziót. A Régiók Bizottságának ezenkívül érvényre kellene juttatnia a sokféleség értékét, és kiemelnie annak dinamikus jellegét, mivel az az innováció és a kreativitás, továbbá a haladás és az általános jólét forrása, valamint összhangban van az emberi jogokhoz, a jogállamisághoz és a demokráciához kapcsolódó alapvető értékekkel.

Kelt Brüsszelben, 2009. június 18-án.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Luc VAN DEN BRANDE